

Predgovor

Prvo izdanje objavljeno 1999. godine dobro je prihvaćeno od strane studenata MM College. Međutim, dobio sam odgovarajuće sugestije, koje u ovo izdanje unosim – što ne znači da se naučna disciplina smatra konačnom.

Umeće pregovaranja je za Srbe prilika za nadmudrivanje, koje kao metod, ima dobre izgleda da se sagovornika za kratko nadudri, ali, na duži rok, to je pozicija gubitnička. Nadmudrivanje se, u savremenim uslovima informatizacije, komunikacije i vizualizacije, kada ljudi inače imaju prilike da budu informisani o širokom spektru znanja, ne može smatrati pogodnom metodom za vođenje poslova. Naime, polazimo od stava da bi bilo uputnije koristiti termin umeće razgovora umesto termina umeće pregovaranja, ali iz praktičkih razloga sam se odlučio za naslov umeće pregovaranja. Prema tome, naslov dat knjigi je pogrešan, odabran namerno, da bi knjiga privukla što više radoznalih čitalaca. Suprotno, umesto pogrešnog termina vođenje ljudi, upotrebljen je termin vođenje poslova, što u širem smislu značenja podrazumeva motivisanje ljudi.

Kao dokaze prethodnim konstatacijama nude se činjenice da srpski nacionalni korpus u celokupnom razdoblju posle II. svetskog rata nije imao dobre besednike i ljude sklone razgovoru, a opravdanje tomu se nalazi u osobinama Srba, po kojima su Srbi isuviše emotivni u odnosu na pragmatično okruženje, a, umesto pragmatičnih informacija i argumenata koji sagovorniku idu u prilog, Srbi poseduju sklonost da neizmerno mnogo koriste narodne filozofske i istorijske fakte, koje nije moguće jezično oblikovati u racionalne dokaze. Kako srpske političke, akademske i intelektualne vođe, pod uticajem pravoslavne duševnosti bili ograničeni da sa pragmatičnim okruženjem uspostave razgovore na osnovu pragmatičnih ciljeva i interesa, uglavnom su u praksi bili gubitnici. To isuviše inzistiranje na duhovnom stanju, istorijskom pravu i samo po sebi razumljivoj istini, nemogućnost da se brzo prilagođava promenama u okruženju, dovele su srpski nacionalni korpus, uglavnom tvrdokornosti političkih vođa (vođe), u stanje opšteg nerazumevanja okruženja prema srpskim nacionalnim ciljevima i interesima, koje je kulminiralo ujedinjavanjem hrišćanskog pragmatičnog, u osnovi ateističkog, Zapada na bosanskom i šiptarskom, u osnovi muslimanskom, pitanju, sa tragičnim posledicama, proterivanja miliona ljudi sa svojih ognjišta, ratnim razaranja u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini, i konačno do bombardovanja i uništavanja odbrambene moći i ekonomske osnove Srbije i Crne Gore.